

ਬੀਐਸ ਵਿਲੋ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ. ਜੇ

Dewawanti v. Commissioner of Wealth Tax (M. R. Sharma, J.)
ਦੀਵਾਵਤੀ, - ਬਿਨਕਾਰੀ

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, - ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

1976 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 9।

28 ਜੁਲਾਈ 1980

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 35— ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ 25,000 - ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ ਦੌਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 18(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੇਸ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਿਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ - ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਕਮ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 25,000— ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ 25,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 35 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਸ਼ਬਦ "ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ" ਧਾਰਾ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ ਬਾਹਰ ¹ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ। 25,000 ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸੀ। (ਪਾਰਾ 13, 14 ਅਤੇ 15)।

ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਬੀ . e ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ

ਮਾਮਲਾ ਹੈ 1594

ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੇਡਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ (ਫੈਸਲੇ) ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾਗਰਿਕ ਹੇਠਲੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉੱਪਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਤੀ 25 ਜੁਲਾਈ, 1975 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਟੀ.ਏ ਦਾ ਨੰਬਰ 15 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70): -

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ, 1968-70 ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।"

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਸੇਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਵਕੀਲ ਬੀ.ਕੇ. ਝਿੰਗਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

(1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ- WT; ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ 1976 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 9, 10, 11 ਤੋਂ 13, 15, 16 ਅਤੇ 17 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉਹ ਹਨ (ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ) .

(2) 1976 ਦੇ WT ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ '9 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ M/s ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਜੇਠਾ ਨੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਐਨੀਡ ਕੰਪਨੀ ਨੇ 11 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ। ਫਰਮ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ: -

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਯਾਵੰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਠਾਨੰਦ, ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਨਾਲ।
2. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਰਮਲਾ ਦੇਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਲਖਰਾਜ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਨਾਲ।
3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੇਮਿਲਾ ਦੇਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਈ, ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਨਾਲ।

3. ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ, 31 ਮਾਰਚ, 1969 ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 30 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 1,67,665 ਹੈ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਲ ਲਈ 1,37,910। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 24 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 25,000, ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

4. ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਸੀ। 1,18,300 ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ. 25,682 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮੁੱਲ ਨੂੰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 6,072 ਸਿਰਫ <ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ 5 ਮਈ 1973 ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, 18 ਮਾਰਚ, 1974 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ 6,072. ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੌਲਤ ਦੀ ਅਣਐਲਾਨੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 25,000, ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 25,000 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸੁਧਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

6. ਨਿਰੀਖਣ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਪੀਯੂਏਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਂਚ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ :-

“ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ. ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 25,000 ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 20 ਜਨਵਰੀ, 1972 ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਗਈ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। . 25,682 ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। 25,000, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ। 15 ਮਈ, 1973 ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ”।

7. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ - ਧਾਰਾ 18(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। , ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1969-70 ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ 1957।

8. ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

9. ਮਿਸਟਰ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(3) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ | ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਛੁਪੀ ਹੋਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 35 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟਾ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਸੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਦੌਲਤ ਰੁਪਏ ਆਈ. 6,072 ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਖੁਦ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। .

10. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਵਸਥੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ/ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਕਿ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਦੌਲਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 25,000 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਪਟਿਆਲਾ-1* ਬਨਾਮ *ਰਮਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (1)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 274(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 274 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

(1) 121 ITR 405

ਐਕਟ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, IAC ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।”

11. ਮਾਉਂਟ ਅਵਸਥੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 135 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ.

12. ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚਾਰ ਸਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਲਈ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ.

13. ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਤੇ (ii) ਕੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, (ਸਾਡੇ ਕੋਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

18(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇਕਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਕਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਧਾਰਾ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 25,000 ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 35 ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

14. ਸ਼ਬਦ "ਜੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰੇਗਾ ਸਾਰੇ ਪੈ" ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ " ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ

ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਡਿਊਟੀ 4 ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਾਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੁਰ ਪੌਜ਼ਜ਼ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (2) ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, MR ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ: -

“.. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਏ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ ਕੇ ਸ਼ਾਅ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (3) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਜੁਰਮਾਨਾ

- (2) 1888 ਕੁਈਨਜ਼ ਡਾਇਨਸ਼ਨ 313.
(3) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 115

ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ 25,000 ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਮਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

16. ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਹੇਠਲੇ ਐਪ I ਇਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਉੱਘੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੇਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ; ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ।

17. ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 4 ਸਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਲਿਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (3) 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

**ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)**

ਉਹ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ! ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐੱਸ. ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ, -ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 688 ।

28 ਜੁਲਾਈ 1980

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1) — ਧਾਰਾ 23— ਬਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ—ਦੀਸਿਆ ਗਿਆ—ਨਰਸਰੀ ਪੌਦੇ—ਕੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਪੌਦਿਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ—ਕੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਗ ਲਈ ਕੰਪੋਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਬਾਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਲਦਾਰ ਦਰਖਤਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਂ ਫਾਰਮੂਲੇ 'ਤੇ ਬਾਗ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਾਗ ਦੀ ਉਪਜ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਗ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਗ ਲਈ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ।¹ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਬਗੀਚੇ ਲਈ ਬਜ਼ਾਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ :—> ,

1. ਬਾਗ ਤੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਉਪਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 20 ਗੁਣਾ ਪੂੰਜੀ ਲਗਾਉਣਾ। ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ